

DOI 10.26886/2414-634X.8(52)2021.3

UDC: 355.233:796(477)

**PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE FORMATION OF
ORGANIZATIONAL COMPETENCE IN FUTURE SPECIALISTS IN
PHYSICAL CULTURE AND SPORT**

Ilia Bielikov

<https://orcid.org/0000-0003-3490-8546>

e-mail: 380953864440@ukr.net

Ivan Chernyakhovsky National University of Defense of Ukraine, Kyiv

The article reveals the essence and content of the concept of "pedagogical conditions" and substantiates these conditions, which at the present stage of the Armed Forces of Ukraine will ensure the formation of organizational competence of future specialists in physical culture and sports. It is determined that they should contain the following aspects of military professional training: methodological, which includes the main leading ideas and principles on the basis of which military professional training takes place; theoretical - goals, principles, content and result of their organizational training; methodical - basic methods, technologies, means and methods of their organizational training; practical - the presence of modern educational and logistical bases that meet the requirements for a military specialist and the specifics of professional training of future specialists in physical culture and sports of the Armed Forces of Ukraine.

The following pedagogical conditions of its formation are substantiated: maintenance and development of motivation of its formation at future specialists in physical culture and sports of the Armed Forces of Ukraine; pedagogical modeling of its formation in future specialists in physical culture and sports of the Armed Forces of Ukraine in higher education institutions as its organizers; ensuring interdisciplinary links in the process of forming the organizational competence of future specialists in physical culture and

sports of the Armed Forces of Ukraine; purposeful formation of the system of organizational knowledge, skills and abilities as future organizers of physical training and sports with the help of contextual teaching methods (special course "Organizational competence of future specialists in physical culture and sports of the Armed Forces of Ukraine").

Key words: pedagogical conditions, organizational competence, military-professional training, future specialist in physical culture and sports.

Бєліков І. О. Педагогічні умови формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту.

У статті розкривається суть і зміст поняття "педагогічні умови" та обґрунтовано ці умови, які на сучасному етапі функціонування Збройних сил України забезпечуватимуть формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту. Визначено, що вони мають містити такі аспекти військово-професійної підготовки: методологічний, який включає головні провідні ідеї та принципи, на основі яких відбувається військово-професійна підготовка; теоретичний – цілі, принципи, зміст та результат їх організаційної підготовки; методичний – основні методи, технології, засоби і методика їх організаційної підготовки; практичний – наявність сучасної навчальної та матеріально-технічної баз, які відповідають вимогам до військового фахівця та специфіці професійної підготовки майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту Збройних сил України.

Обґрунтовано такі педагогічні умови її формування: підтримання та розвиток мотивації її формування у майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України; педагогічне моделювання її формування у майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України у ВВНЗ як її організаторів; забезпечення міжпредметних

зв'язків у процесі формування організаційної компетентності майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України; цілеспрямоване формування системи організаційних знань, навичок і вмінь як майбутніх організаторів фізичної підготовки та спорту за допомогою контекстних методів навчання (спецкурс «Організаційна компетентність майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України»).

Ключові слова: педагогічні умови, організаційна компетентність, військово-професійна підготовка, майбутній фахівець із фізичної культури і спорту.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими і практичними завданнями. В умовах протидії Російській агресії на території Донецької та Луганської областей, у зв'язку з тимчасовою окупацією Російською Федерацією Республіки Крим, проведенням операції об'єднаних сил на сході держави, Збройні сили (далі – ЗС) України мають велику потребу у підготовлених військових фахівцях, які мають швидко приймати правильні управлінські рішення, виконувати завдання за призначенням в умовах загрози життю та екстремальних ситуаціях, сформовані професійно важливі, морально-етичні та суб'єктні якості. За цей період в умовах постійного натиску з боку агресора на сході України проблема фізичної підготовленості та готовності військовослужбовців виходить на перший план.

На основі з'ясування стану фізичної культури і спорту у ЗС України слід наголошувати про те, що їх можливості не використовуються в повному обсязі для формування, розвитку та підтримання фізичної підготовленості та готовності військовослужбовців до бойової діяльності. Це зумовлено низкою обставин: немає єдиного бачення

розвитку фізичної культури і спорту; недостатнім рівнем фінансування; недостатньою ефективністю системи підготовки фахівців з фізичної підготовки і спорту; відсутністю системної програми їх підготовки з урахуванням досвіду в країни-партнерах НАТО.

Військово-професійна діяльність фахівців із фізичної культури і спорту у ЗС України є складною, багатогранною та поліфункціональною, яка вимагає від їх організаторів високого рівня професіоналізму, фахової майстерності, інтелектуальних якостей і практичних фахових здатностей.

В умовах постійних змін у системі військової освіти та з урахуванням специфіки військово-професійної діяльності досліджуваних, формування їх організаційної компетентності набуває актуальності. Значимою умовою сьогодення є не лише глибокі знання фахівців із фізичної культури і спорту у професійній сфері, а й постійне їх поповнення та поновлення, високий рівень професіоналізму. Означена місія покладається, у першу чергу, на систему вищої освіти, яка є складовою системи безперервної освіти й спрямована на приведення професійного рівня будь-якого майбутнього фахівця у відповідність до світових стандартів, вимог часу, особистісних, професійних і фахових потреб.

Важливим завданням професійної підготовки майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту чи начальників фізичної підготовки і спорту військових частин у ВВНЗ є цілеспрямоване формування їх військово-професійної та фахової видів компетентності, важливим компонентом яких є організаційна компетентність. Результати проведеного нами аналізу психолого-педагогічної, фахової та військової літератури дають змогу зрозуміти, що структура їх професійної компетентності має обов'язково включати такий компонент як *організаційна компетентність*. Для цього необхідно оволодіння ними

організаційними знаннями, навичками, вміннями, здатностями, професійно важливими якостями у сфері фізичної підготовки та спорту.

Формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України має свою специфіку. На бакалаврському рівні підготовки найбільш значимими обставинами є такі: вузька фахова спеціалізація; насичена військово-професійна підготовка; наявність принципу субординації; спеціальні умови функціонування ВНЗ; інші чинники військово-професійної освіти. Цей процес проходитиме найбільш успішно за доповнення системи їх професійної підготовки педагогічними умовами формування організаційної компетентності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій із досліджуваної проблеми дав змогу зрозуміти, що система базової вищої освіти, в якій починається перехід до багаторівневої структури з різноманітними формами підготовки фахівців, у тому числі й безпосередньо й фахівців із фізичної культури і спорту для ЗС України залишається недостатньо досліджуваною. Нами проаналізовані наукові праці з таких проблем: безперервної професійної освіти (С. Батишев, Л. Лук'янова, В. Радкевич та ін.); запровадження компетентнісного підходу у професійну освіту (Дж. Равен, Н. Ничкало, В. Свистун, В. Ягупов та ін.); окремих аспектів педагогічної діяльності викладачів фізичної культури (Н. Вербин, Г. Грибан, С. Жембровський, О. Петрачков, К. Пронтенко, С. Романчук тощо); педагогічні умови формування професійної компетентності майбутніх офіцерів (В. Неїжмак, В. Царенко); організаційно-педагогічні умови розвитку фахової компетентності начальників фізичної підготовки і спорту (Д. Погребняк); фахової компетентності офіцерів ЗС України зі спеціальної підготовки і спорту (О. Чернявський) тощо.

Проблема формування та розвитку організаційної компетентності фахівців досліджують Ф. Бадаєв (у менеджерів у сфері охорони здоров'я) [1], Т. Гельжинська (у вчителів технологій) [2], В. Дзега (у співробітників місцевого самоуправління) [3], Л. Карамушка (у різних фахівців та організацій) [4], С. Огуй (у фахівців сфери обслуговування) [5], В. Свистун (у педагогічного колективу) [6], О. Тракалюк, В. Цикунов і В. Ягупов (у фахівців кадрових органів і фізичної підготовки та спорту) [7; 8; 9] та ін.

Для забезпечення ефективності формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту слід обґрунтувати низку педагогічних умов, які будуть суттєво його вдосконалювати.

На початку аналізу розпочнемо з поняття “умова”, “педагогічні умови”. У довідковій літературі надаються різні тлумачення поняття “умова”, які мають багато спільного. У Філософському енциклопедичному словнику зазначено, що “умова – філософська категорія, в якій відображаються універсальні відношення речі до тих факторів, завдяки яким вона виникає та існує” [10, с. 482]. У тлумачному словнику сучасної української мови більш конкретизується поняття “умова” – необхідна обставина, що уможлиблює здійснення, створення, утворення чого-небудь або сприяє чомусь [11, с. 1506], як чинник, рушійна сила будь-якого процесу, явища [11, с. 1526]. У тлумачному словнику С. І. Ожегова знаходимо таке визначення: “Умова – обставина, від якої залежить будь-що, правила, установлені в будь-якій сфері життя, діяльності” [12, с. 1233]. Спираючись на філософські пошуки вчених, розуміємо умову як “...те, від чого залежить дещо зумовлене, що робить можливим наявність речей, стану, процесу” [13, с. 469], тобто як те, що виражає ставлення предмета до навколишніх явищ, без яких він існувати не може.

Отже, поняття “умови” у педагогіці – це сукупність педагогічних заходів, яка забезпечує результативність педагогічної діяльності та навчальної діяльності тих, хто вчиться; певні педагогічні обставини, що позитивно впливають на формування і розвиток досліджуваних педагогічних явищ і процесів; педагогічні чинники – зміст, форми, засоби, технології, методи прийомів, методики та засоби навчання і виховання, формування та розвитку, що позитивно впливають на досягнення мети дослідження та сприяють успішному вирішенню поставлених дослідницьких та інших завдань.

Проблему педагогічних умов розв’язував А. В. Литвин, який під ними розуміє особливості організації навчально-виховного процесу, які певним чином впливають на результати виховання, навчання та розвитку особистості того, хто набуває певну освіту, об’єктивно забезпечують можливість їх покращення шляхом упровадження певної парадигми освіти, застосування сучасних освітніх методик навчання і виховання, інноваційних технологій, упровадження педагогічного досвіду: “...комплекс спеціально спроектованих генеральних чинників впливу на зовнішні та внутрішні обставини навчально-виховного процесу й особистісні параметри всіх його учасників” [14, с. 28–29].

Отже, з’ясування сутності понять “умова”, “педагогічна умова” та виділення низки педагогічних умов, які досліджувались, дають можливість зрозуміти основні аспекти досліджуваного педагогічного феномену – формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України, які дають можливість якісно сформулювати його педагогічні умови. З урахуванням вищезазначеного науковою спільнотою, коли кожен із них має свою думку щодо визначення поняття “педагогічні умови”, кількості і наповнення цих умов для покращення навчального процесу, під педагогічними умовами формування організаційної компетентності

майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України будемо розуміти комбінацію сприятливих організаційних і педагогічних обставин, які сприяють її цілеспрямованому формуванню в ВВНЗ.

Метою статті є обґрунтування педагогічних умов, які будуть забезпечувати формування організаційної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України у системі вищої освіти.

Виклад основного матеріалу з обґрунтування отриманих наукових результатів. Вихідними даними для обґрунтування педагогічних умов формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України у системі вищої освіти є: цілі, зміст і специфіка їх організаційної діяльності в військових частинах; структура їх організаційної компетентності; аналіз наявних напрямів формування організаційної компетентності; перспективні напрями вдосконалення її формування в ВВНЗ. Педагогічні умови мають бути, на думку науковців, системними, контекстними, міжпредметними та комплексно охоплювати всі етапи їх військово-професійної підготовки та її зміст, методи, методики, технології та засоби для формування їх професійної компетентності [15].

У зв'язку з цим вони мають охоплювати всі аспекти їх організаційної підготовки – методологічні, теоретичні, методичні та практичні.

Методологічний аспект включає головні провідні ідеї та принципи, на основі яких відбувається формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України у системі вищої освіти. Науковці пропонують дотримуватися вимог і принципів системного, компетентнісного, контекстного, андрагогічного та суб'єктно-діяльнісного підходів [16]. Це вважаємо досить

обґрунтованим. Єдине цей перелік слід доповнювати аксіологічним підходом.

Теоретичний – цілі, принципи, зміст та результат як їх військово-професійної підготовки, так і майбутньої організаційної діяльності. Таким чином слід формувати теоретичні підвалини організаційної компетентності досліджуваних. Ці знання мають бути насамперед міжпредметними [16] та контекстними.

Методичний – основні методи, технології, засоби, організаційні форми та методика формування їх організаційної компетентності. Основна увага має приділятися контекстним методам і методикам її формування [17], насамперед методиці їх навчання діловому – організаційному – спілкуванню у процесі застосування активних методів навчання [18].

Практичний – наявність сучасної навчальної, матеріально-технічної та інформаційної бази, яка відповідає вимогам інформаційного суспільства та специфіці організаційної діяльності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України.

Отже, для формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України вважаємо доцільним наявну систему їх професійної підготовки в ВВНЗ доповнити такими педагогічними умовами, які сприятимуть цілеспрямованому її формуванню. Зокрема такими:

підтримання та розвиток мотивації її формування у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України;

педагогічне моделювання її формування у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України у ВВНЗ як її організаторів;

забезпечення міжпредметних зв'язків у процесі формування організаційної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України;

цілеспрямоване формування системи організаційних знань, навичок і вмінь як майбутніх організаторів фізичної підготовки та спорту за допомогою контекстних методів навчання (спецкурс «Організаційна компетентність майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України»).

Ці умови, з одного боку, є відносно окремими, але мають конкретну мету – цілеспрямоване формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України, а з іншого – вони взаємодоповнюють і взаємо зумовлюють одна одну і впливають на її сформованість, оскільки є єдиною сукупністю.

Для кращого розуміння обґрунтуємо кожну педагогічну умову більш детальноше.

1. Підтримання та розвиток мотивації формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України. Однією з основних педагогічних умов, що сприятиме її формуванню є, на нашу думку, розвиток та підтримання позитивної мотивації у курсантів до формування своєї організаційної компетентності як надійної підвалини майбутньої організаційної діяльності в ЗС України.

Організаційну діяльність неможливо здійснювати без відповідної мотивації, що представляє сукупність різних спонукань у вигляді мотивів, потреб, інтересів, прагнень, мотиваційних настанов чи диспозицій та ідеалів, які детермінують цілеспрямоване формування ними своєї організаційної компетентності.

На нашу думку, мотивація – це процес, який ініціює, спрямовує та підтримує цілеспрямоване формування ними організаційної компетентності. Вона включає біологічні, емоційні, соціальні та когнітивні сили, які активують поведінку та діяльність. У повсякденному житті поняття «мотивація» часто використовується для опису того,

чому людина щось робить чи діє власне так. Це рушійна сила людських дій, у тому числі й навчальній діяльності курсантів. У зв'язку з цим окремі науковці вводять принцип мотивування навчальних дій тих, хто вчиться [19, С. 44-52].

Можемо зазначити, що курсанти в процесі отримання тактичного рівня освіти у ВВНЗ діють спільно, курсантська група виконує надзвичайно важливу роль, оскільки самоствердитися майбутній фахівець з фізичної культури і спорту ЗС України може лише в спільній діяльності з іншими курсантами. Курсант, зокрема, в навчальній групі перевіряє свої комунікативні, організаторські здібності та здатності, має можливість оцінювати себе як суб'єкта навчальної, квазіпрофесійної та організаторської діяльності, визначати себе у ролі майбутнього організатора фізичної культури і спорту в ЗС України. Курсанти у спільній діяльності з одногрупниками мають можливість позбавитися страху і невпевненості перед аудиторією, стати більш впевненими та стійкими; водночас вони вчаться міжособистісній взаємодії, активно спілкуватися, набувають уміння правильно виражати й відстоювати свою думку та точку зору, сперечатися, вислуховувати думки інших і відстоювати власну думку. У такій діяльності вони набувають умінь співпрацювати в системі суб'єкт-суб'єкт, довіряти один одному, нести відповідальність за результати виконання спільної діяльності. Усе це, безперечно, сприяє не тільки формуванню професійних умінь і навичок, а й розвитку професійно важливих і суб'єктних якостей як організатора фізичної підготовки та спорту в військовій частині.

Відповідно можемо зробити висновок про те, що саме участь у спільній роботі навчальної групи сприятиме розвитку та підтриманню позитивної мотивації майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України до здійснення організаційної діяльності та формуванню практичних організаторських навичок і вмінь. У зв'язку з цим необхідно

в них розвивати та підтримувати цінності та мотивацію майбутньої організаторської діяльності у військовій частині. Це насамперед мотиви досягнення успіху, лідерства, самоствердження як організатора фізичної підготовки та спорту в військовій частині (рис. 1).

Хочемо зауважити, що деякі курсанти молодших курсів здебільшого сприймають майбутню професію дещо відсторонено, деколи навіть не вважають себе частиною майбутньої професії, тому перед фахівцями вищої школи (викладачами) постає, на нашу думку, завдання створити такі педагогічні умови, що сприятимуть виникненню, розвитку та підтриманню позитивної внутрішньої мотивації до майбутньої організаторської діяльності та формуванню потреби її успішно здійснювати.

2. Педагогічне моделювання формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України є системною педагогічною умовою, оскільки воно надає нам можливість системно та наочно відобразити основні характеристики формування їх організаційної компетентності. С. У. Гончаренко зазначав, що педагогічне моделювання – це науково обґрунтоване конструювання, яке відповідає заданим вимогам і наміченій побудові майбутньої моделі досліджуваного педагогічного процесу, враховуючи властивості, які вивчаються в ході педагогічного експерименту. Метою педагогічного моделювання є виявлення можливостей удосконалення навчально-виховного процесу, пошуку резервів підвищення його ефективності і якості на основі аналізу моделі [20, с. 213].

За допомогою педагогічного моделювання відображаємо основні методологічні, організаційні, теоретичні і методичні аспекти формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України у системі вищої військової освіти. Дане педагогічне моделювання відображає основні принципи

цього інтегрального педагогічного явища та водночас наочно демонструє основні методологічні підходи, теоретичні та методичні основи, конкретні етапи її формування. У зв'язку з цим основними блоками такої моделі мають бути цільово-методологічний, теоретичний, суб'єкт-суб'єктний, методичний і результативний.

Рис.1. Система мотивів здійснення організаторської діяльності майбутнього фахівця з фізичної культури і спорту ЗС України

3. Забезпечення міжпредметних зв'язків у процесі формування організаційної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України у процесі професійної підготовки. Науковці визначають міжпредметні зв'язки як самостійну галузь «...дидактичних знань, яка має свої цілі, завдання, принципи, методи, організаційні форми і засоби навчання, за допомогою яких формуються міжпредметні знання, покладені в основу їх синтетичного теоретичного і практичного мислення, і забезпечують цілісне сприйняття та

усвідомлення фаху, природи, суспільства, мислення та людини» [16, с. 352-353]. Це дає можливість узгоджувати зміст навчального матеріалу між різними навчальними дисциплінами, що дає змогу розглядати факти і явища реальної дійсності з різних точок зору, із позицій різних навчальних дисциплін, а також знайти узгодження цих думок. Для забезпечення міжпредметних зв'язків у процесі формування організаційної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України потрібна, на нашу думку, інтеграція змісту військово-професійних і фахових дисциплін, що здійснюється в процесі професійної підготовки у ВВНЗ. Важливим педагогічним інструментом інтеграції є міжпредметні зв'язки, які уможливають виокремлення головних елементів змісту професійної освіти і взаємозв'язків між військово-професійними та фаховими дисциплінами, які містять суттєвий організаційний потенціал.

Для формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України виокремлюємо такі функції міжпредметних зв'язків:

методологічну, яка передбачає здійснення єдиного підходу до її формування;

діалектичну, що забезпечує дотримання зв'язків між різними навчальними предметами й явищами в процесі її формування;

виховну, що стимулює формування професійно важливих організаційних якостей, цінностей, мотивів і настанов;

інтегральну функцію, що дає можливість перенести знання із однієї військово-професійної та фахової дисципліни в іншу, що змінює характер отримання організаційних знань та активізує навчальну діяльність курсантів щодо цілеспрямованого формування своєї організаційної компетентності.

4. Розроблення та впровадження спецкурсу “Організаційна компетентність майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України” у системі вищої освіти. Під таким спецкурсом маємо на увазі систему організаційних знань, вмінь і навичок у майбутніх організаторів фізичної підготовки та спорту у військовій частині. Він має бути комплексним, охоплювати всі основні аспекти військово-професійної підготовки, а результатом навчання мають стати організаційні здатності майбутнього фахівця з фізичної культури і спорту ЗС України, тобто знати та вміти виконувати свої функціональні організаційні обов’язки у професійній діяльності. Метою вивчення спецкурсу є цілеспрямоване підготовка підготовки курсантів до реалізації організаційної функції фахівця з фізичної культури і спорту ЗС України.

Для опанування змістом спецкурсу доцільно застосовувати «методи активізації навчально-пізнавальної діяльності курсантів» (В. В. Ягупов), сукупність прийомів і способів психолого-педагогічного впливу на курсантів, що (порівняно з традиційними методами навчання) насамперед спрямовані на розвиток у них творчого самостійного мислення, активізацію пізнавальної діяльності, формування творчих навичок й умінь нестандартного вирішення певних професійних проблем і вдосконалення навичок професійного спілкування. В. В. Ягупов поділяє їх на імітаційно-ігрові (метод інсценування, ділові ігри) та неігрові (аналіз конкретної ситуації, мозковий штурм, метод круглого столу); неімітаційно-лекційні (лекція-бесіда, лекція-аналіз конкретної ситуації, лекція з використанням техніки зворотного зв’язку, лекція-консультація, лекція-прес-конференція, лекція із заздалегідь запланованими помилками); нетрадиційні семінарські (практичні) заняття (семінар-дискусія, семінар-взаємонавчання); інтелектуальна розминка; сократична бесіда [21].

Таким чином, ці педагогічні умови конкретизують і доповнюють професійну і фахову підготовку майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України організаційним аспектом і сприяють формуванню у них організаційної компетентності.

Висновки. Відтак формування організаційної компетентності у майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України в системі вищої військової освіти суттєво залежить від додаткових педагогічних умов, які суттєво доповнюють їх професійну підготовку в ВВНЗ.

Обґрунтовано такі педагогічні умови її формування:

підтримання та розвиток мотивації її формування у майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України;

педагогічне моделювання її формування у майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України у ВВНЗ як її організаторів;

забезпечення міжпредметних зв'язків у процесі формування організаційної компетентності майбутніх фахівців із фізичної культури і спорту ЗС України;

цілеспрямоване формування системи організаційних знань, навичок і вмінь як майбутніх організаторів фізичної підготовки та спорту за допомогою контекстних методів навчання (спецкурс “Організаційна компетентність майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України”).

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у педагогічному моделюванні формування організаційної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту ЗС України.

Література:

1. Бадаев Ф. И. (2005). Научные основы организации и управления производственной деятельностью и ресурсами многопрофильных больниц: диссертация ...д-ра мед. наук: 14.00.33 / Бадаев Феликс

Иосифович; [Место защиты: Центральный научно-исследовательский институт организации и информатизации здравоохранения]. Москва, 227 с.

2. Гельжинська Т. Я. (2017). Сутнісно-змістова характеристика організаційної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання напрямку «Технології». *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка. Серія: педагогічні науки* / гол. ред. Носко О.М. Вип. 149. С. 150-154.

3. Дзега В. Д. (2019). Організаційні компетентності посадових осіб місцевого самоврядування в Україні: теоретичні засади дослідження. *Теорія та практика державного управління*. № 2. С. 233-241.

4. Карамушка Л. М., Сняданко, І. І. (2010). Психологія організаційної культури (на матеріалі промислових підприємств): навч. посіб. К. Львів: Край, 212 с.

5. Огуй С. В. (2019). Методологические основы формирования организационной компетенции будущих специалистов сферы обслуживания. *Вісник КрНУ імені Михайла Остроградського*. Вип. 3 (116). С. 58-62.

6. Свистун В. І., Поліщук, Т. П. (2015). Організаційна культура педагогічного колективу професійно-технічного навчального закладу як педагогічна проблема. *Проблеми освіти*. № 82. С. 225-230.

7. Ягупов В. В., Тракалюк О.Л. Організаційна компетентність посадових осіб кадрових органів Міністерства оборони та Збройних сил України. Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Педагогіка». 2021. Вип. 12 (23). С. 125-135.

8. Цикунов В. Г. (2003). Формирование профессионально-организационной компетентности специалистов физической подготовки : Дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08. СПб., 108 с.

9. Ягупов В. В., Беліков І. О. (2021). Організаційна компетентність фахівців фізичної культури і спорту Збройних сил України: поняття, зміст і структура. *Role of science and education for sustainable development: Monograph 44 / Edited by Magdalena Wierzbik-Strońska and Iryna Ostopolets*. Katowice: Publishing House of University of Technology, S. 682-690. URL:

<http://www.wydawnictwo.wst.pl/uploads/files/f8b2328a3dbfcf8d510300259fb8a101.pdf>

10. Философский энциклопедический словарь. [гл. редакция: Л. Ф. Ильичев, П. Н. Федосеев, С. М. Ковалев, В. Г. Панов]. М.: Сов. энциклопедия, 1983. – 840 с.

11. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) (2005). Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ “Перун”. 1728 с.

12. Ожегов С. И. (2010). Толковый словарь русского языка: под. ред. проф. Л. И. Скворца. Москва: ООО “Издательство Оникс”; ООО “Издательство “Мир и образование”. 1360 с.

13. Философский энциклопедический словарь. (2006). Москва: ИНФРА-М, 2006. 576 с.

14. Литвин А. В. (2014). Методологічні засади поняття “педагогічні умови” [текст]: на допомогу здобувачам наукового ступеня / А. В. Литвин. Львів: СПОЛОМ. 76 с.

15. Бакуменко Роман, Ягупов Василь. (2020). Вимоги сучасних методологічних підходів до організаційно-педагогічних умов розвитку професійної компетентності фахівців інформаційно-аналітичного забезпечення. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Вип 29, том 1, 2020. С.

160-168. DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.1/29.209306>
http://mail.mgu.od.ua/archive/29_2020/part_1/24.pdf

16. Півень Н. М., Ягупов В. В. (2013). Методологічні й теоретичні проблеми забезпечення міжпредметних зв'язків у підготовці фахівців технічного профілю. Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Педагогічні та психологічні науки. № 1. С. 348-359. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnarpv_ppn_2013_1_38

17. Ягупов В. В. (2005). Ділові ігри в підготовці фахівців до управлінської діяльності: [навч.-метод. посіб.] / В. В. Ягупов, Н. М. Костриця, В. І. Свистун. К.: Наук. метод. центр аграрної освіти. 53 с.

18. Ягупов В. В. (2006). Методика навчання спілкуванню в управлінській діяльності: [навч. посіб.] / В. В. Ягупов, Н. М. Костриця, В. І. Свистун. К.: Центр навчальної літератури. 272 с.

19. Ягупов В. В. (2000). Мотивація навчальних дій як дидактичний принцип. *Педагогіка і психологія професійної освіти*: [наук.-метод. журнал. гол. ред. акад. Н.Г. Ничкало]. № 1. С. 44-52.

20. Гончаренко С.У. (2011). Український педагогічний енциклопедичний словник. Видання друге доповнене і виправлене С. У. Гончаренко. Рівне: Волинські обереги. 552 с.

21. Ягупов В. В. (2000). Неімітаційні активні методи навчання. В. В. Ягупов. Вісник Дніпропетровського університету. [Серія: Педагогіка і психологія. відп. ред. Носенко Е.Л.]. Вип. 5. С. 78-85.

References:

1. Badaev F. Y. (2005). Nauchnye osnovy orhanyzatsyy u upravleniya proyzvodstvennoi deiatelnosti u resursamy mnohoprofylnykh bolnyts: dySSERTatsyia ...d-ra med. nauk: 14.00.33. Badaev Felyks Yosyfovych; [Mesto zashchyty: Tsentralnyi nauchno-ysledovatelskyi ynstitut orhanyzatsyy u ynformatyzatsyy zdravookhraneniya]. Moskva, 227 s.

2. Helzhynska T. Ya. (2017). Sutnisno-zmistova kharakterystyka orhanizatsiinoi kompetentnosti maibutnikh pedahohiv profesiinoho navchannia napriamku «Tekhnolohii». Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni T.H. Shevchenka. Serii: pedahohichni nauky / hol. red. Nosko O.M. Vyp. 149. S. 150-154.
3. Dzeha V. D. (2019). Orhanizatsiini kompetentnosti posadovykh osib mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini: teoretychni zasady doslidzhennia. Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia. № 2. S. 233-241.
4. Karamushka L. M., Sniadanko, I. I. (2010). Psykholohiia orhanizatsiinoi kultury (na materialy promyslovykh pidpriemstv): navch. posib. K. – Lviv: Krai, 212 s.
5. Ohui S. V. (2019). Metodolohycheskye osnovy formyrovannia orhanyzatsyonnoi kompetentsyy budushchykh spetsyalystov sfery obsluzhuvannia. Visnyk KrNU imeni Mykhaila Ostrohradskoho. Vyp. 3 (116). S. 58-62.
6. Svystun V. I., Polishchuk, T. P. (2015). Orhanizatsiina kultura pedahohichnoho kolektyvu profesiino-tekhnichnoho navchalnoho zakladu yak pedahohichna problema. Problemy osvity. № 82. S. 225-230.
7. Yahupov V. V., Trakaliuk O.L. Orhanizatsiina kompetentnist posadovykh osib kadrovykh orhaniv Ministerstva oborony ta Zbroinykh syl Ukrainy. Adaptivne upravlinnia: teoriia i praktyka. Serii «Pedahohika». 2021. Vyp. 12 (23). S. 125-135.
8. Tsykunov V. H. (2003). Formyrovanye professyonalno-orhanyzatsyonnoi kompetentnosti spetsyalystov fizycheskoi podhotovky: Dys. ... kand. ped. nauk: 13.00.08. SPb., 108 c.
9. Yahupov V. V., Bielikov I. O. (2021). Orhanizatsiina kompetentnist fakhivtsiv fizychnoi kultury i sportu Zbroinykh syl Ukrainy: poniattia, zmist i struktura. Role of science and education for sustainable development: Monograph 44 / Edited by Magdalena Wierzbik-Strońska and Iryna

Ostopolets. Katowice: Publishing House of University of Technology, S. 682-690. URL:

<http://www.wydawnictwo.wst.pl/uploads/files/f8b2328a3dbfcf8d510300259fb8a101.pdf>

10. Fylosofskyi entsyklopedycheskyi slovar (1983). [hl. redaktsyia: L. F. Ylychev, P. N. Fedoseev, S. M. Kovalev, V. H. Panov]. M.: Sov. entsyklopedyia. 840 s.

11. Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy (z dod. i dopov.) (2005). Uklad. i holov. red. V.T. Busel. K. Irpin: VTF "Perun". 1728 s.

12. Ozhehov S. Y. (2010). Tolkovyy slovar russkoho yazyka: pod. red. prof. L. Y. Skvortsa. Moskva: OOO "Yzdatelstvo Onyks"; OOO "Yzdatelstvo "Myr y obrazovanye". 1360 s.

13. Fylosofskyi entsyklopedychesky slovar (2006). Moskva: YNFRA-M. 576 s.

14. Lytvyn A. V. (2014). Metodolohichni zasady poniattia "pedahohichni umovy" [tekst]: na dopomohu zdobuvacham naukovooho stupenia. A. V. Lytvyn. Lviv: SPOLOM. 76 s.

15. Bakumenko Roman, Yahupov Vasyl (2020). Vymohy suchasnykh metodolohichnykh pidkhodiv do orhanizatsiino-pedahohichnykh umov rozvytku profesiinoi kompetentnosti fakhivtsiv informatsiino-analitychnoho zabezpechennia. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskyi zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Vyp 29, tom 1. S. 160-168. DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.1/29.209306>

http://mail.mgu.od.ua/archive/29_2020/part_1/24.pdf

16. Piven N. M., Yahupov V. V. (2013). Metodolohichni y teoretychni problemy zabezpechennia mizhpredmetnykh zviazkiv u pidhotovtsi fakhivtsiv tekhnichnoho profilu. Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi

akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy. Serii : Pedagogichni ta psikhologichni nauky. № 1. S. 348-359. Rezhym dostupu:

http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnapv_ppn_2013_1_38

17. Yahupov V. V. (2005). Dilovi ihry v pidhotovtsi fakhivtsiv do upravlinskoi diialnosti: [navch.-metod. posib.] / V. V. Yahupov, N. M. Kostrytsia, V. I. Svystun. K.: Nauk. metod. tsentr ahrarnoi osvity. 53 s.

18. Yahupov V. V. (2006). Metodyka navchannia spilkuvanniu v upravlinskii diialnosti: [navch. posib.] V. V. Yahupov, N. M. Kostrytsia, V. I. Svystun. K.: Tsentr navchalnoi literatury. 272 s.

19. Yahupov V. V. (2000). Motyvatsiia navchalnykh dii yak dydaktychni pryntsyp. Pedagogika i psikhologhiia profesiinoi osvity: [nauk.-metod. zhurnal / hol. red. akad. N.H. Nychkalo]. № 1. S. 44-52.

20. Honcharenko S. U. (2011). Ukrainskyi pedagogichni entsyklopedychnyi slovnyk. Vydannia druhe dopovnene i vypravlene / S. U. Honcharenko. Rivne: Volynski oberehy. 552 s.

21. Yahupov V. V. (2000). Neimitatsiini aktyvni metody navchannia. V. V. Yahupov. Visnyk Dnipropetrovskoho universytetu. [Serii: Pedagogika i psikhologhiia. vidp. red. Nosenko E.L.]. Vyp. 5. S. 78-85.

Citation: Iliia Bielikov (2021). PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE FORMATION OF ORGANIZATIONAL COMPETENCE IN FUTURE SPECIALISTS IN PHYSICAL CULTURE AND SPORT. New York. TK Meganom LLC. Innovative Solutions in Modern Science. 8(52). doi: 10.26886/2414-634X.8(52)2021.3

Copyright: Iliia Bielikov ©. 2021. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.